

Ai quá tẻ hào mình là người Viêt - Ai đi đâu là chê đi - Ai đang quên xưa sẽ đang cũ mang mình.

Tháng 4 năm nay khi tôi đúng 36 năm ngày tôi rời Sài Gòn. Ngày 29-4-1975 gia đình tôi bị ng gặc, bị ng r b h t t t c đ thoát kh i Vi t Nam trong s hãi hùng. Khi ng ho ng lo s đ n n i n u cái toilette không có c v n ch t xu ng đ t thì ch c nó cũng đ ng d y ch y theo. Giây phút đ t chân lên chi n h m c a Đ Th t H m Đ i M , tôi vui m ng đã đ n m t b n b t do m i, không quan tâm đ n g c r c a tôi n a. Đ nh c qê h ng th hai, th nh tho ng có đ p nói chuy n v i b n bè hay ng i quen, vài ng i khuyên nh tôi đ ng nên m t g c, ho c khi đ c p đ n v n đ con cái, khuy n khích chúng tôi d y con cái t ng Vi t đ chúng nó đ ng m t g c. Cho đ n bây gi tôi không bàn cãi đ yên c a yên nhà, th nh ng m y tu n nay v tôi than phi n tôi vi t lách làm quái gì vì ch mang thêm m t đ ng xu ph tr i cho ngân qu gia đình làm tôi h i quê x . Ch còn m t cách đ b o t n danh d c a tôi là t sát, vi t bài này đ trình bày quan đi m c a tôi.

Vi t xong tôi b o đ m thành ph n ng i Vi t quá khích s xin tôi tí huy t. Tôi ch t đi v tôi s lãnh b o hi m nhân th m t tri u đô-la, ch ng t cho nàng là i tiên tri c a tôi t x a đ n nay là đúng: r i s có m t ngày nghi p vi t lách c a tôi s làm cho nàng gi u.

Một góc là gì? Tôi đi n Ti ng Vi t c a Nhà Xu t B n Khoa H c Xã H i, Trung Tâm T Đi n H c n b n năm 1994, (xu t b n Hà N i) và Tôi Đi n Ti ng Vi t, Vietlex, 2009 c a m t nhóm biên so n, nhà xu t b n Đà N ng (cũng xu t b n Hà N i), c hai cùng đ nh nghĩa:

Mặt gác: Không gì đáng bấn chột, cái tốt đẹp vốn có của mình do ngu ngốc dân tộc, giai cấp.

Theo từ điển tiếng Việt 1997-2004 The Free Vietnamese Dictionary Project,

<http://www.informatik.uni-leipzig.de/%7Educ/Dict/> , và <http://vdict.com/> , có hai in cùng mặt giống thích:

Mặt gác: Có thể quan hệ với từ tiên, nói giỡn, cợt sảo. Ví dụ: Mày tên mặt gác sảo ngầu vào đồ quách M.

Cùng mặt chữ “mặt gác” mà từ điển xuất bản Hà Nội định nghĩa khác hẳn với từ điển trên Internet ả hời ngoi. Tôi bỏ dăm nư trng cầ dân ý hay đn nhng ông bằ m nhũ hời “mặt gác” là gì thì sả có thêm nhữ đn nh nghĩa khác nhau. Nừ tôi nói đn nh nghĩa này đng, đn nh nghĩa kia sai thì thừ nào tôi cũng chừ t, không vì đn bên này thì cũng vì ả ời dao bên kia nên tôi đừ cho tùy mừ i ngừ ời xét xừ “mặt gác” có nghĩa là gì.

Đừ xem tôi có mặt gác hay không, trừ c nhừ t tôi phừ i tìm hiừ u tôi là ngừ ời gác gì trừ c đã. Tôi đng sả ngừ California, Hoa Kừ , thừ nhng tôi ngừ ời da vàng mũi từ t. 100% tôi không phừ i là ngừ ời cùng mặt gác với John Wayne, Clint Eastwood hay Brad Pitt. Tôi là An Nam Mít, không cầ vào đâu đừ c. Rừ t nhừ u dừ kiừ n chừ ng từ tôi là ngừ ời Việt Nam:

-Tôi sinh ở nhà thừ ng Đừ c Chính, trên đừ ng Cao Thừ ng. Lừ n cuừ i cùng tôi xem trên bằ n đừ , đừ ng Cao Thừ ng chừ a bằ đừ ng đừ t chừ y sang Mừ mà vừ n còn cừ t ngang con đừ ng Nguyễn Đình Chiừ u và Đừ n Biên Phừ (Phan Đình Phùng và Phan Thanh Giừ n cũ).

-Tên trong căn cứ cừ c, giừ y hôn thú bên Mừ cầ a tôi vừ n là tên Việt Nam Nguyễn Tài Ngọc (Ngay cầ con cầ a tôi, dù rừ ng sinh ở Mừ , tôi vừ n đừ t chúng nó tên Việt Nam). Đáng ừ ra chính tôi là ngừ ời nên đừ i sang tên Mừ , không phừ i vì tôi muừ n ngừ ời khác trừ ng tôi là George Clooney, nhng vì tên tôi ngừ ời Mừ khó đừ c. Hừ gừ i “Ngừ c” là “Gừ -Nóp”, “Nóc”. Bao nhừ u tài từ , ca sĩ Mừ muừ n nừ i từ ng phừ i đừ i tên cầ a mình nhừ Charles Bronson ngừ ời gác Lithuania, tên mừ đừ là Karolis

Dionyzas Bučinskis. Kirk Douglas, ngừ ời gác Nga-Sô, tên mừ đừ là Issur Danielovitch. Demi Moore, ngừ ời Mừ , tên cúng cầ m là Demetria Guynes.

- Nhi u ng i Hoa SàiGòn nói ti ng Vi t có sỡ đ n đầu nh ng khi mình nghe bi t ngay h không ph i là ng i Vi t vì h nói ti ng Vi t l l . Ngày x a khi v a m i qua M , tôi nh th m trong m i năm tôi s nói ti ng Anh nh giố. y th mà 36 năm sau, tôi nói ti ng Anh v i gi ng... Vi t Nam, phát âm đã d mà vi t lách hay đàm tho i cũng ch ng xong, không thua gì m t ch ngày x a trong xóm tôi l y m t anh chàng M đen. Tôi v n còn nh khi v nhà n u c a b đóng, ch gõ c a, mi ng nói l n cho anh y nghe: “Hó-nì, p b n đo!” (Honey, open door!). Gi ng M siêu vi t c a tôi hi n th i cũng không h n ch y là bao nhiêu.

Qua ba lý do trình bày trên, cho dù tôi s ng M đ n h n trăm tu i, g c nòi gi ng c a tôi là Vi t Nam không ch y vào đâu đ c. Có gi i tôi vào Khám Chí Hòa hay nhà tù H a Lò Hà N i n u tôi nh n tôi là ng i Vi t Nam thì tôi s ch ng m n lu t s bi n h . Tr c vành móng ng a, tôi long tr ng tuyên b : g c c a tôi là Vi t Nam.

Tôi không ch i cãi g c c a tôi, th nh ng tôi s ng M 36 năm, h n g p đôi th i gian s ng SàiGòn. Nh th thì tôi có m t g c hay không?

Tr c khi nói đ n tôi, tôi mu n nói v con cái c a tôi tr c. B n bè khuyên tôi nên d y chúng nó ti ng Vi t đ kh i b m t g c. L i khuyên d y chúng nó ti ng Vi t thì tôi đ ng ý, nh ng lý do thì tôi không đ ng ý. Lý do đ mai sau nó v Vi t Nam tìm v thì h u lý h n là kh i m t g c. Chúng nó sinh M , gi cái g c Vi t Nam có i gì cho chúng nó? Đ mai sau n u nó xin làm công dân

n c Vi t Nam? Gi phong t c t p quán Vi t Nam làm gì? Dùng n c m m thay vì mu i, ăn h t v t l n thay vì h t gà lu c? T i nó nói ti ng Anh nh ng i M , nói ti ng Vi t nh ng i M nói ti ng Vi t Nam (c u con trai tôi ch bi t có vài ch ti ng Vi t: “ch t me rooi”). Tuy r ng m t ph n g c c a nó là da vàng mũi t t, nh ng m t ph n g c khác c a nó là ng i M vì chúng nó sinh ra và l n lên trong t p quán n c M . M t cái g c nòi gi ng Vi t Nam không quan tr ng b ng m t cái g c sinh ra M vì u tiên c a chúng nó s dành cho qu c gia nó m m t chào đ i, qu c gia b o đ m an ninh và nhân quy n, qu c gia cho chúng nó t t c m i c h i sinh s ng t bé đ n l n. Qu c gia đó không ph i là Vi t Nam.

Gi thì đ n phiên tôi. Tôi có m t g c hay không? N u theo đ nh nghĩa m t g c là c t đ t quan h v i c s , tôi đã m t g c. C s , nhà c a c a tôi bây gi là M . Căn nhà s 16/38/25 Nguy n Thi n Thu t vnh vi n không còn là c a gia đình tôi n a. Nó đã có ch m i. Gia đình tôi không bao gi l y nó l i đ c vì không ai diên đ i nh n th c mình ph m l i t c đo t tài s n ng i khác r i tr l i cho chúng tôi. L n đ u tiên tr l i SàiGòn vào xem nhà, tôi công nh n có bùi ngủi và có c m t ng mình đã tr v nhà cũ. Nh ng r i l n th hai, th ba, th t , càng ngày tôi càng c m th y xa l , nh t là l n cu i cùng ng i ch hi n th i đã phá x p hoàn toàn, xây l i m t căn nhà m i. Đ ng nhìn căn nhà hình đ ng không còn nh x a, ngay c b ng s nhà cũng

thay đổi, tôi không còn cảm thấy liên hệ với nơi tôi không còn nữa. Ngay cả khi trở về Mỹ, máy bay đáp xuống phi trường LAX, lái xe về nhà thấy bóng dáng căn nhà ở Simi Valley, tôi mừng rỡ đã về nhà. Nhà của tôi là ở Mỹ, còn số của tôi là ở Mỹ. Tôi đã mất gốc cả số ở Việt Nam.

Nếu nói mất gốc là cảm giác không gì đáng buồn nhất, cái tôi tiếp nhận có của mình thì tôi xin phân tích buồn nhất tiếp nhận hay không của người Việt Nam mà tôi đã chấp nhận, có kinh nghiệm tiếp xúc, trong ba giai đoạn:

1. Thời gian tôi ở Sài Gòn từ lúc sinh đến cho đến ngày 30-4-1975.
2. Thời gian tôi sống và sinh hoạt chung với người Việt từ ngày 30-4-1975 đến ngày 11-7-1975, khi tôi rời trại tị nạn ra sống trong xã hội Mỹ.
3. 36 năm tôi sống ở Hoa Kỳ, từ ngày 11-7-1975 cho đến ngày hôm nay.

1. Thời gian tôi ở Sài Gòn từ lúc sinh đến cho đến ngày 30-4-1975: Tôi rời Sài Gòn năm lên 17 tuổi. Ở Mỹ, 17 tuổi vẫn còn là con nít, vẫn còn dè dặt, tuồng trẻ con thành. Hai người 18 tuổi trở lên liên hệ tình dục không luật pháp nào ngăn cấm, nhưng nếu người trên 18 tuổi liên hệ tình dục với người dưới 18 tuổi thì sẽ bị ghép vào tội dâm dục trai/gái dưới tuổi và thành niên, dù rằng người dưới 18 tuổi thừa nhận. Dưới 18 tuổi chưa được đi bầu. Dưới 18 tuổi chưa được phép uống bia rượu. Tóm lại, dưới 18 tuổi được ước vẫn còn non nớt. Tuy thế mà tôi đã mắc kích bao nhiêu sự xa lạ quê hương tôi:

- Một anh lính tài xế trong xóm tôi mang xe Jeep về nhà hút xăng trong xe ra rồi bán lại cho người trong xóm với giá rẻ.

- Gia đình nào có con cái đến tuổi quân dịch chớ y tá thì sẽ được miễn dịch. Trong khi người Mỹ đổ máu cho để do của miền Nam, thế nhưng Mỹ có con đi lính cho Việt Nam thì mất số tiền ngănh và người giữ có cho con cái ra ngoài. Chưa có lính nghèo là đổ máu.

- Tôi đi gác nhân dân từ về phía gác cho người đóng tiền trong khi các cấp chủ huy động Nhân Dân Tự Vệ lấy tiền thu.

- Tổng Thống và Phó Tổng Thống VNCH đều là những bậc trưởng lãnh. Khi trở nên chính Càng Sĩ

thôn tính mi n Nam đ n m c quy t li t, T ng Th ng lên tr c qu c dân tuyên b s chi n đ u sát cánh bên dân, Phó T ng Th ng lên tuyên b tr c quân đ i VNCH và c th gi i là “Tôi thích ăn n c m m, tôi quy t s i v i quê h ng tôi t th đ n m c cu i cùng”. y th mà tr c khi xe tăng C ng S n phá v c a s t Dinh Đ c L p, T ng Th ng và đ i gia đình đã yên l ng đi ngo i qu c mang theo c m t máy bay đ y c a c i, Phó T ng Th ng cũng r i kh i Sài Gòn bay đ n m t chi n h m Đ Th t H m Đ i c a Hoa K . M t qu c gia v i dân tình tham nhũng là m t i s ng. M t quân đ i cá tính t Binh Nh i đ n Trung T ng ch lo cho cá nhân c a mình thì cái t đ p v n có c a mình do ngu n g c dân t c không còn hi n h u.

- Mi n B c dùng vũ l c thôn tính mi n Nam gây ra bao nhiêu t vong.

2. Th i gian tôi di t n t 30-4-1075 đ n ngày 11-7-1975: Bài “Chí Nam nhi” c a Nguy n Công Tr có b n câu th nh th này:

Nhân sinh t c thù vô t ,
L u th đ n tâm chi u h n thanh.
Đã ch c r ng ai nh c ai vinh,
M y k bi t anh hùng th i v ng .

(Nhân sinh t c thù vô t , L u th đ n tâm chi u h n thanh có nghĩa là T x a đ n nay h i có ai không ch t? Hãy đ lòng son chi u s xanh. Hai câu th ti ng Hán này là c a Văn Thiên T ng, m t t ng lãnh c a Trung Hoa). Hai câu th sau, ý c a tác gi là ng i ta ch bi t anh hùng sau khi th i th x y ra. Tôi kém may m n tìm hi u đ c b n ch t c a ng i đ ng h ng trong c n ly lo n:

-H n lo n dành đ ng s ng cho riêng mình.

-Ăn c p chai t ng t, xì đ u i nhà ăn trong tr i t n n đ m v phòng ng barrack c a mình dù r ng ng i M nói nh van l y th c ăn không thi u th n.

-N u có đ p là l a g t nhau b ng nh ng trò gian đ i nh đ mua vàng b c gi , đ gi , khi b trách c thì t nh b , không bi t x u h .

-L y h t ch n trên máy bay, khi vào tr i mang ch n ra c t may thành áo l nh, đ n n i ng i M không mang ch n trên nh ng chuy n máy bay sau n a.

-Nh ng ng i mu n tr i Vi t Nam (dùng con t u Tr ng Xuân) đã n i lo n, đ t cháy c s v i ng i M quá ch m trong vi c cung c p l ng th c và s a sang máy móc cho con t u.

-Orote Point: dân t n n trong l u quân đ i, đôi lúc ph i gi t qu n áo r i ph i i bên ngoài l u. Ph i mà không có ng i nhà canh ch ng thì bao nhiêu qu n áo cũng b m t c p.

-Cũng i Orote Point, ng i M h c t n a thùng phi làm thùng gi phân và n c ti u i nh ng toilette g , xây d ã chi n. Lính G.I. là ng i đi đ và lau r a toilette. Không hi u t i sao mà ng i Vi t t n n không đi tiêu vào thùng phi mà tiêu ti n đ y lên ch ph n ng i b ng g . Cu i cùng,

họ bắt gặp tôi tôi nên chia phiên nhau lau rửa và đồ thùng phân vì họ nói mãi nhặng nhặng ai nghe.

-Ngồi gặp tôi, thân hay là, trong việc đóng tiền vào túi biên.

-Và sau cùng, một công nhân gia đình tôi mãi không bao giờ quên. Bên công nhân công nhân gia đình tôi trên chiếc thuyền nhỏ đi tới Vũng Tàu đến Subic Bay là một gia đình khá giả. Họ đã chuần bả sẵn nên mang theo lương thực, nước uống, sữa Guigoz...đầy đủ cho người lớn và trẻ em trong gia đình. Một chiếc thuyền có con nhai, không có sữa cho con mình bú nên đến xin một người đàn bà trong gia đình này cho cho ta một chút ít sữa cho con. Người đàn bà nhìn cho ta, nói rằng không cho sữa không, nhặng nhặng bán nước cho trẻ tiền bán sữa dây chuyền vàng đeo trên cổ. Chắc là tháo sữa dây chuyền để sữa cho con!

3. 36 năm tôi sống ở Hoa Kỳ, từ ngày 11-7-1975 cho đến ngày hôm nay:

Vào năm 1994, khi trận động đất ở Northridge gây thiệt hại nghiêm trọng cho nhiều thành phố, kể cả Simi Valley, FEMA (Federal Emergency Management Agency- Cơ Quan Quản Lý Khẩn Cấp Liên Bang) đến Simi Valley thiết lập trạm cứu giúp. Vì tôi làm cho County, tình nguyện làm giúp FEMA. Một trong những sự giúp đỡ khẩn cấp là thức ăn. Động đất gây ra cúp điện, thức ăn trong tủ lạnh do đó sẽ bị hỏng. Nhà ai thức ăn bị hỏng thì đến đi lấy giấy tờ (chỉ có một vài chi tiết: tên tuổi và địa chỉ) thì FEMA sẽ phát cho một thùng phiếu trị giá \$120 dollars. Công thức phiếu này đến bất cứ siêu thị nào mua sắm thức ăn dùng nó để trả tiền, siêu thị sẽ lấy vì họ sẽ tính tiền lại với chính phủ. Vì tôi thấy một người đàn bà Việt Nam đến xin hai lần. Lần thứ nhất một mình những lần thứ hai mang theo một lô người Việt Nam nữa. Vì không biết vì tôi là người Việt Nam, bà ta và cả gia đình ghi tên phân phát cho những người đó và nói: “Tôi bay cả tên vô, địa chỉ thì ghi đi số nào cũng được, không ai xét hỏi. Tôi lo nhà mình không bị cúp điện, thức ăn không hỏng, họ cũng cho mình \$120 vì không cách nào mà họ xét được”.

Ai có đọc báo Mỹ thì nhận thấy sự thay đổi người Việt Nam bắt đầu vì tôi gian lận. Nhân viên an sinh xã hội khai gian chính phủ tiền giúp người nghèo vào quỹ riêng của mình, họ nhận một triệu đô-la. Một bà khai sách cho một hãng xe ở Van Nuys bị nhận theo bị trục trặc. Người làm giấy tờ cho người tiền mua nhà khai gian với nhà băng Mỹ triệu. Văn phòng y khoa khai gian Medical Center trăm nghìn. Một số người có công thức thuốc mới nhận thưởng. Không lúc nào mà không có tin xấu. Người Mỹ đã làm nên, cho người Việt chúng ta một công việc sinh sống trong tự do. Thay vì trau dồi nhân bản để có công của mình để họ hạnh phúc đã không làm khi cho phép người mình sang đây, chúng ta làm người công nhân.

Tôi biết một ông Việt Nam làm tu sĩ, lúc nào cũng cay cú người Mỹ là nguyên nhân làm cho Việt Nam Cộng Hòa sụp đổ (hoàn toàn không phải vì người Việt tham nhũng hay không có tinh thần chiến đấu!), một lần nói với tôi là: “Tôi cha mẹ họ họ họ họ! Tôi nó đi làm làm!”. Đây là một cá tính tôi thấy của người Việt: không bàn cãi một vấn đề với lý luận, triết học hay văn bản hay bênh. Khi sai không nhận là mình sai, chấp nhận người khác, dùng tiền họ công cộng để đi phượt, và đôi lúc còn dám đánh người ta nữa. Đây là gốc Việt Nam, tôi không nên một góc?

Cách đây vài tháng, tôi có viết một bài phê bình “Xem Paris By Night 99 : Tôi là người Việt Nam” , đăng trong SaigonOcean.com<http://www.saiگونocean.com/trangNguyenTaiNgoc/vanNTN.htm> . Paris By Night hay ASIA là những chương trình nghệ thuật của người Việt hải ngoại, và nghệ thuật ra cũng phần nào nghệ thuật phần nào của người Việt. Chắc chắn DVD này là hành trình vì tôi là người Việt Nam. Tôi tóm tắt ba nhận xét chính sau đây:

1. Họu hát những người Việt Nam được vinh danh trong DVD này cảm nhận bản thân, gia đình họ ... làm việc siêng năng cần cù để xây dựng quê hương thành công. Không một ai cảm nhận chính phủ M, dân tộc M đã cho họ có một cơ hội sang đây. Bản thân hay chính bản thân họ có cần cù để đến đâu mà họ vẫn còn là Việt Nam, không là M thì họ có thành công như bây giờ không? Bài hát “Ăn quả nhớ kẻ trồng cây” quá đúng với những nghệ sĩ ít người nhớ .

2. Ông “vua nail” Quý Tôn tuyên bố là ông ta sẽ cho những người làm nail đoàn kết để nâng cao giá trị. Tôi nghe há hốc miệng kinh hoàng trong khi cả hí vọng và tay cầm, kẻ của người hàng ngày đến chương trình. Chắc có chính thể Cộng Sản xưa cũ mới nên để nghệ thuật hàng hóa. Giá trị do nhà nước nên để nghệ thuật trong các nước Cộng Sản ngày xưa (và cả Việt Nam trước khi Đổi mới vào năm 1986) để tận dụng kinh tế tập thể, dân tình đói kém. Thời khi khi Cộng Sản Nga-Sô sụp đổ, Nga không còn nên để nghệ thuật. Ông Ti u Bình sau khi sang Mỹ vì ng thăm Tổng Thống Jimmy Carter vào năm 1979, kinh hoàng trước sự giàu có của nước Mỹ, và Trung Hoa áp dụng chính sách free market, thế trẻ nghệ thuật tranh nên để nghệ thuật tin. Kết quả : không ai có thể phủ nhận Trung Hoa tiến bộ và phát triển trong vòng 30 năm nay. Việt Nam bắt chước Trung Hoa, áp dụng chính sách Đổi Mới vào năm 1986, nhà nước không còn áp dụng giá trị. Chắc hẳn họ mới nghệ sĩ sáng Việt Nam so sánh sẽ khác biệt trước Đổi Mới và bây giờ để xem chính sách nhà nước nên để nghệ thuật có họ hiểu hay không. Thế mà khi nghe ông “vua nail” Quý Tôn nói, không một ai chấp nhận mà vẫn tay cầm! Đây là một “tội lỗi” trong giọng máu Việt của tôi mà tôi không nên một gì?

3. Paris By Night là một cơ cấu thương mại, thể chế của nghệ thuật thu tiền bán vé, bán DVD để lấy lợi. PBN tạo ra một chế độ kích thích dân tộc tính để thu hút khán giả, bán DVD. Khi bắt đầu DVD phần 2, Nguyễn Ngọc Ngạn còn nhận cả hai để quảng cáo bán sách viết mới nhất của mình. Dùng một niềm tự hào chung -hành trình tôi là người Việt Nam- để làm tiền gây lợi riêng mà không một ai thấy ngạo tại gai mắt?

Theo tôi nhìn thấy Việt của Nhà Xuất Bản Khoa Học Xã Hội, “một gì” là không gì để bản thân, cái tội lỗi và có của mình. Nếu những kinh nghiệm với người Việt Nam trên đây tôi đã

Mặt Góc

Tên: Nguyễn Tài Ngọc

Thđ: 02 Tháng 11 Năm 2011 01:49

chính kiến trong cuộc đời là tiền bạc, thì vâng, xin cho tôi mặt góc.